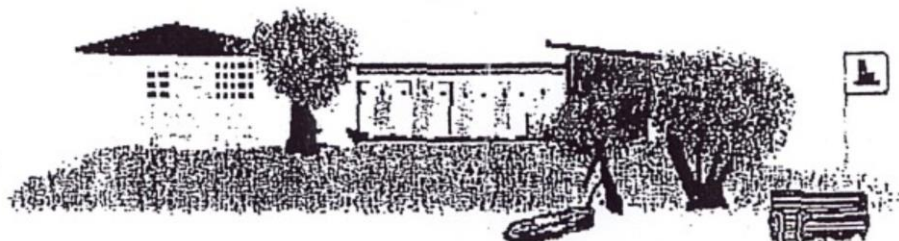
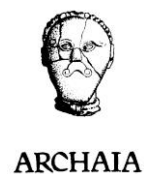

Spolek pro Senohrabskou plovárnu a přívoz
ŘÍČNÍ LÁZNĚ POD HLÁSKOU.

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA
L. P. 2020

Dvacátá čtvrtá plovárenská sezóna

Letošní sezona uplynula opět jako voda a máme před sebou nelehký úkol ji v krátkosti sumarizovat. Na úvod nutno sdělit, že byla sezonou zcela atypickou, jelikož byla poznamenána, podobně jako celá naše společnost, epidemií zákeřné nemoci. Různá a často se střídající vládní nařízení nám zasáhla prakticky do všech spolkových činností. Plovárna musela být fakticky uzavřena, ale prakticky sloužila jako zahrádka přilehlé restaurace Baštírna, která zase musela být zcela uzavřena (místa k sezení), s výjimkou výdejového okénka. A proto byla plovárna již v průběhu dubna a května velmi intenzivně navštěvována, k čemuž přispělo i místy velmi příjemné a slunečné jarní počasí.

Provozování přívozu bylo rovněž postiženo vládními opatřeními, jelikož až prakticky do závěru dubna platila zpřísněná protiepidemická opatření, která prakticky znemožňovala dát loď na vodu a provozovat přívaz (kumulace osob; omezení volného pohybu osob v období nouzového stavu). Přesto lidé nadále plovárnu z pochopitelných důvodů navštěvovali a je nutno přiznat, že jsme před množstvím lidí na konci víkendu vždy celkem rádi utíkali do zcela vylištěné Prahy. Před spuštěním lodi na vodu, které bylo umožněno uvolněním vládních opatření ke konci dubna, jsme museli vyrobiť nové dřevěné podlahy do lodi, jelikož staré již obtížně držely pohromadě a byly již z části chyceny houbou. Po výrobě nových podlah z impregnovaných a protiskluzových prken jsme spustili 1. května loď na vodu a zahájili tradiční provoz přívazu, který v tomto roce zajišťoval především Vojta Kašpar a Vladimír „Mates“ Matoušek, které občas vystřídali Tomáš Hnátek, Verunka Hnátková, Věrka či Pepa Hoffelnerovi, či jejich kluci Honza a Petr. Přívaz fungoval dle jarního, letního a podzimního jízdního řádu až do 31. října, kdy jsme vytáhli loď z vody a po nezbytném očištění ji uložili do loděnice k zimnímu spánku.

V období vládních restrikcí jsme přesto na víkendy na plovárnu dojížděli a mezidobí využili k tradičním jarním aktivitám, jelikož na jaře je na plovárně práce vždy nejvíce. Celou plovárnu bylo nutno na jaře pohrabet, odstranit napadané listy, klacky a bohužel také větší množství odpadu, které nám na plovárně průběžně zanechávali neukáznění návštěvníci. Následovalo první jarní sekání, oprava rekonstrukce nároží zaniklého středověkého objektu, postupná údržba plovárenské zeleně, keřů a okolí čističky. Rovněž jsme do truhlíků vysadili květinovou výzdobu při vstupu na plovárnu od Čtyřkol a do záhonku podél převoznického domečku. Kytíčky jsme opět letos dostali jako sponzorský dar od Jirky Halíře a Karla Kroužka a vsadili jsme tentokrát na červenobílé muškáty, kterým při vstupu na plovárnu dominovala černooká Zuzana.

Před sezónou rovněž proběhla údržba a úklid převoznického domečku, který dostal zcela nové okapy. Ty nám v duchu původních vyrobil a instaloval Zdeněk Hruška, jemuž pochopitelně patří velký dík, podobně jako obci, která tuto investici kompletně zaplatila. Skutečnost, že plovárna musela být v dubnu a květnu uzavřena a rovněž provoz přívazu byl omezen, měla za následek, že jsme

se pustili do dlouho odkládaného natírání převoznického domečku. Všechny stěny domečku byly velmi pečlivě obroušeny a následně opatřeny dvojitým nátěrem v tradiční bílo-modré barvě, včetně hnědých podhledů. Tato úmorná činnost nám zabrala několik celých jarních víkendů, avšak výsledek stál za to, jelikož chaloupka skutečně výrazně ožila a pookřála.

Poměrně podstatnou akcí letošního roku byla i participace našeho spolku na postupné záchraně, revitalizaci a prezentaci zříceniny hradu Zlenice. Ten se nachází přímo nad senohrabskou plovárnou a je rovněž často hlavním cílem výletů, během nichž návštěvníci objeví i kouzlo naší plovárny. S ohledem na potřeby založení novostavby nového altánu pokračoval v druhé polovině dubna letošního roku záchranný archeologický výzkum na zlenickém hradě. V uplynulých letech (2016 až 2018) byla pozornost věnována konzervaci a statickému zajištění jižní místnosti severozápadního paláce, ale osmnáctá sezóna výzkumu s počátkem v roce 1999 se zaměřila na prostor rozsáhlého hospodářského objektu na jižním okraji předhradí nad řekou Sázavou. Zde v místě vysloužilého plechového skladu na nářadí v tomto roce postupně vyrostl nový dřevěný přístřešek (srub), nad nímž byl vybudován vyhlídkový altán přístupný z prostoru nádvoří předhradí. Pro založení základového věnce srubu musel být srovnán terén v bývalé místnosti hospodářské budovy a pro založení nástupu na vyhlídkový altán byla standardní archeologickou sondáží odkryta nádvorní stěna tohoto objektu v plné šíři. Zeď byla založena přímo na šikmo k řece ubíhající skalní podloží a byl dochován kvalitně vyzděný vnitřní líc. Do interiéru budovy byl tento líc prakticky v celém rozsahu vypadlý a bylo jej nutno nahradit dozděním. V prostoru základového výkopu byla zkoumána jeho výplň, z níž pochází kvalitní soubor archeologických nálezů (především zlomky keramických nádob z průběhu 14. století), včetně velmi dobře dochované železné podkovy. Archeologická sonda, vyvolaná stavbou altánu, byla již čtyřicátou sondou na tomto hradě, přičemž archeologický výzkum provádí zapsaný ústav Archaia pro Kruh přátel hradu Zlenice a Obec Senohraby, která získala na tento projekt dotaci z Programu rozvoje venkova (oblast Lesy, voda, rekreace). Během jarních měsíců jsme tedy mohli sledovat některé z členů a příznivců našeho spolku při realizaci záchranného archeologického výzkumu na hradě a následně během letních měsíců jsme sledovali postupnou výstavbu srubu a vyhlídkového altánu, který byl dokončen na podzim. A tak se již v závěru naší plovárenské sezóny mohli návštěvníci pokochat výhledem na Zlatou řeku Sázavu z dřevěného plató nového altánu, postaveného na konstrukci dřevěného srubu, který zároveň slouží jako nezbytné zázemí a sklad hradnímu spolku k jeho dalším ušlechtilým aktivitám.

Celý archeologický výzkum, prováděný v druhé půlce dubna, byl doprovázen poměrně slušným a často slunečným počasím, které však bylo předzvěstí poměrně chladnějšího a deštivějšího léta, přičemž především měsíce červen a červenec byly srážkami a pošmourným počasím doprovázeny mnohem častěji, než jsme tomu bývali dříve zvyklí. A tak krásnějšího počasí jsme se

dočkali až v závěru léta, především v srpnu, kdy se občas objevilo i sluníčko a konečně také letní teploty. Přesto nepřízeň počasí neměla na návštěvnost plovárny vliv a byla hojně navštěvována i v období jarních covidových restrikcí a zákazů, kdy sem lidé utíkali do přírody za čerstvým vzduchem, i v období letních měsíců, kdy se mohli vykoupat v řece Sázavě. Za tímto účelem jsme opět v květnu (23.) instalovali koupací molo, které bylo letos opatřeno zcela novými, repasovanými, zpevněnými a nově natřenými schůdky. Jejich nebesky modrá podoba je výsledkem práce Jirky Halíře, který nám schůdky odvezl do dílny a zcela opravil bez nároku na honorář. Za schůdky i jeho dlouholetou a nezištnou pomoc je nutno vyjádřit velké poděkování.

Přes skutečnost, že oproti předchozím létům bylo to letošní poněkud chladnější a uplakanější, se podařilo v návštěvnosti plovárny patrně překonat léta předchozí. Na této skutečnost měla nepochybně vliv epidemická situace, absence zahraničních dovolených a touha dostat se v rámci omezování osobní svobody do volného prostoru a svobodně se nadechnout. Nicméně rostoucí zájem o naši plovárnu sledujeme již několik let, což nepochybně souvisí s naší dlouhodobou propagací tohoto místa. Během posledních dvou až tří let jsme měli možnost několikrát představit Senohraby i naši plovárnu ve všech dostupných médiích (televize, rozhlas, tisk) a tato propagace má nepochybně zcela zásadní vliv na návštěvnost.

V roce 2020 jsme se tak objevili 19. března na programu ČT 2 v pátém díle sympatického seriálu Putování s párou nazvaném Posázavský Pacifik, kde Senohraby i naši plovárnu propagoval Josef Polášek v roli průvodce pořadem. Pro ty, kteří nestihli vysílání tohoto pořadu, připojujeme odkaz do archivu české televize, z něhož je možno si stále díl opět pustit: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/12664259752-putovani-s-parou/318291310250004-posazavsky-pacifik/>.

Kromě návštěvníků, kteří se nám rádi vrací (o tom svědčí krásné fotografie Karstena Schillera, který k nám jezdí s rodinou až z lužického Waltersdorfu), jsme měli možnost registrovat velké množství nově příchozích, kteří se o existenci plovárny a jejího krásného okolí dozvěděli právě z rozhlasu či televize a proto se sem vypravili (např. zlínská ragbyová legenda Ota Hejmala, jehož krásné fotografie z pobytu u nás nám poslal). Velkým potěšením pro nás potom je jejich spokojenost a proto se alespoň v rámci možností snažíme rozšířit sortiment našich služeb. V letošním roce jsme například nakoupili větší množství lázeňských lehátek, které zapůjčujeme návštěvníkům plovárny. Lehátka se staly oblíbeným a vkusným doplňkem plovárny a k jejich koupi jsme využily celého příspěvku obce ve výši 10.000,- Kč na naši činnost, kterou každoročně dostáváme jako senohrabský spolek od obce.

V červnu si rovněž vyžádaly drobnou opravu i lázeňské kabiny, na nichž po loňském novém nátěru dveří již nebyly dobře čitelná čísla. Ta nám laskavě obnovili již tradičně mladí Spurní, tedy Jakub se svou milou přítelkyní. Čísla na našich lázeňských kabinách nám tedy dělají lidé, které si u nás může dovolit snad jedině karlovarský filmový festival.

Plovárenská sezona i provoz stanového tábořiště přes nepříliš teplé a slunečné léto byly přesto ucházející. Spousta lidí se nám s radostí vrací zpět a mnoho nových návštěvníků přislíbilo brzký návrat. Plovárenskou sezónu jsme táhli až do počátku října, kdy jsme až 3. října vytáhli koupací molo z vody a následně byla ukončena převoznická sezona vyzvednutím lodi z vody 31. října. V uplynulém roce nastavený trend slušného stavu vody pokračoval i v roce 2020, kdy se řeka držela v rámci normálu po celou sezónu více méně okolo ideální výšky hladiny i průtoku bez větších výkyvů a přívoz mohl bez problémů fungovat po celou sezónu bez jakýchkoli omezení.

Oproti pravidelným a tradičním návštěvníkům plovárny však musíme zmínit minimálně tři skupiny lidí, s jejichž přítomností máme špatné zkušenosti a jejichž pohyb a pobyt na plovárně se snažíme nepříliš úspěšně omezovat či alespoň regulovat. Již několik let se na plovárnu, především v jarních měsících (květen a červen), valí školní výlety jeden za druhým. Někdy se jich na plovárně sejde i několik, již jsme zažili i deset tříd za den. S některými je velmi dobrá zkušenost, předem se ohlásí, zavolají a těm jsme schopni poskytnout základní zabezpečení (výlety lodí, půjčování sportovních potřeb, možnost posezení či opékání buřtů apod.). Jsme velmi rádi a těší nás, že k těmto tradičním a hodným návštěvníkům patří senohrabská drobotina, která kromě školních výletů využívá plovárnu ke sportovním aktivitám či k narozeninovým párty. Bohužel značná část (či spíše většina) škol, a především pedagogického dozoru, nedodržuje základní pravidla slušného chování (především zdravení) a k areálu plovárny přistupuje jako k veřejnému prostoru, kde si mohou dělat, co chtějí bez omezení. Výsledkem jsou v lepším případě pohozené odpadky po celé plovárně, v horším případě otrávenost tradičních návštěvníků plovárny, kteří jsou obtěžováni hlukem, obsazenými záchody, okupovaným koupacím molem, kde školy svačí, mlácením dveřmi převlékacích kabin apod. Narůstající počet škol nás přivádí k myšlence návštěvníkový provoz větších skupin dětí nějakým způsobem usměrnit v zájmu bezpečnosti dětí a návštěvníků plovárny, což však pochopitelně naráží na absenci symbolického vstupného, které by některé skupiny odradilo, ale především by zdůraznilo skutečnost, že nevstupují do zcela veřejného prostoru, ale do říčních lázní, kde je nutno brát ohled na provozní řád a především také na jiné návštěvníky.

Druhým a zcela zásadním problémem areálu říčních lázní je jejich průjezdnost, která svádí cyklisty, ale i majitele nízko objemových motocyklů, si zkrátit cestu přes plovárnu a neobjíždět ji po značené cyklostezce. Výsledkem je rozježděná blátivá cesta napříč plovárnou ve vlhkých měsících či prašná a stále se rozšiřující cesta ubírající zbytky trávy na spodní loučce. S výstavbou zpomalovacích retardérů a plotů se sice situace významně zlepšila, ale stále existuje skupina lidí, která žádná pravidla nerespektuje a myslí především na sebe. S nimi máme prakticky každodenně konflikty, které často končí nevybíranými komentáři a invektivami. Z tohoto důvodu jsme připraveni (i s ohledem na bezpečnost návštěvníků plovárny především z řad dětí) a

rozhodnutí za každou cenu průjezd cyklistů napříč plovárnou nějakým způsobem znemožnit, přičemž pracujeme s několika variantami (schody, retardéry, dveře).

V neposlední řadě je nutno zmínit neukázněné pejskaře. Přestože v Senohrabech existuje vyhláška o zákazu volného pobíhání psů v parcích a na veřejných prostranstvích a přestože vždy byl vstup na plovárnu se čtyřnohými mazlíčky zakázán (viz minimálně 50 let stará cedule na lázeňských kabinách s nápisem „Psy voditi na plovárnu zakázáno pod pokutou 50,- Kč“), nadále je plovárna využívána k venčení psů. Je to samozřejmé, je tam pěkně posekáno, nejsou tam kopřivy, žádné popínavé rostliny a pejskové se mohou krásně dostat do vody. To by vše asi bylo možné, pokud je brzo ráno či večer, a plovárna není plná návštěvníků a malých dětí. Zde skutečně není možno nechat volně pobíhat čtyřnohé kamarády mezi pobíhajícími dětmi a mezi koupající házet klacky, coby aportek apod. V neposlední řadě nám tyto návštěvníci, kteří si pletou plovárnu s psovárnou, zanechávají v areálu lázní psí exkrementy či pohozené klacky, které potom přejíždíme sekačkou. Také usměrnění těchto návštěvníků je úkolem let následujících.

Oblibu říčních lázní v Senohrabech nepochybně zvyšují, a řady návštěvníků rozšiřují, naše kulturní aktivity, které bohužel epidemií nemoci Covid-19 utrpěli zcela zásadně. Především jaro bylo různými zákazy a restrikcemi postiženo nejvíce a tak jsme bohužel museli zrušit tradiční narozeninovou párty old punk's kamarádů z Dejvického nádraží na přelomu května a června, které se pravidelně účastní především skupina Tři čutory. Kulturní akce spojené s koncerty kapel různých žánrů vždy vyžadují delší přípravu. Pokud nevíme, co bude následovat za dva týdny, velmi těžko se něco plánuje. Přestože jsme s „narozkama“ na břehu Sázavy do poslední chvíle počítali, bylo je nutno s ohledem na současnou epidemickou situaci zrušit. O něco později chystaná druhá akce léta roku 2020 měla to štěstí, že těsně před jejím zahájením bylo umožněno konat venkovní akce do počtu 500 set lidí. V neposlední řadě byla výhodou skutečnost, že akci jsme chystali s Janou Koubkovou, která naši plovárnu miluje, neváhá zde vystoupit kdykoli si vzpomeneme a ještě s sebou přitáhne partu muzikantů, kterou bychom sem asi těžko sami dostali. Nejinak tomu bylo letos, i když již ne jako součást festivalu Letní lidé, po němž nám zbyla trochu hořká pachů na patře. Kromě finančního dluhu našemu spolku a bordelu, který nám vždy po festivalu na plovárně zůstal, bohužel někteří z účinkujících, které jsme zajišťovali my, dodnes nedostali zapláceno. Tuto skutečnost jsme již nechtěli opakovat a tak jsme se do pořádání jednoho či dvou koncertů ročně na plovárně pustili samy. Je nám jasné, že se nám tato aktivita nemůže vyplatit, ale chápeme naši spolkovou činnost rovněž jako osvětovou, a proto chceme získané finance kromě lázeňského mobiliáře rovněž investovat i do kulturních aktivit, které by nám na plovárnu zase přitáhly nové návštěvníky. Po koncertě legendárního Aktuálu jsme tedy v sobotu 13. června uspořádali koncert třech jazzových těles pod názvem „Senohrabská

plovárna dává radost do rána“, jejichž interprety si dovolím představit podrobněji. Je na to zde místo a časem se možná bude hodit vědět, kdo nás toto krásné a příjemné odpoledne bavil. Počasí nám skvěle vyšlo a koncerty byly opět doprovázeny výstavou fotografií dokumentujících historii všech zúčastněných interpretů na lázeňských kabinách.

Jako první vystoupil Petr Kroutil Quartet. Jeho kapelník a vůdčí osobnost je mimořádně talentovaný jazzový saxofonista, klarinetista, zpěvák, flétnista, skladatel, herec a především showman. Pokud jej znáte pouze z role Dannyho Smiřického ze seriálu Prima sezóna, či seriálu Bohéma, neznáte ho vůbec. Tento hudební klenot brousila Konzervatoř Jaroslava Ježka i prestižní Berklee College Of Music v Bostonu, lesku mu dodalo dvouleté studium indické flétny v nepálském Káthmándú a ostruhy získal po boku Ondřeje Havelky a Pavla Klikara v Originálním pražském synkopickém orchestru. Ve třiadvaceti letech (1996) spoluzaložil Pražský Swingový Orchestr (P.S.O.), zaměřený na americký swing čtyřicátých let a o rok později vznikají Přátelé Tichého Jazzu, hrající jazz amerického West Coastu. V Londýně spolupracoval s indickou zpěvačkou Renu Gidoomal a v Bostonu si zahrál jako člen The Royal Caribbean Orchestra se světoznámými americkými hudebníky. V nepálském období založil funkové těleso The McTwisters, kterým prošli špičkoví hudebníci z této části světa. Po návratu do vlasti (2005) spolupracuje s Janou Koubkovou ve skupině Funk and Latin Friends a od roku 2006 je jeho jméno spojeno s vlastním bandem Petr Kroutil Orchestra, kam zlákal množství svých spolužáků i pedagogů z konzervatoře. Vznikla tak třaskavá směs kombinace původní tvorby s americkou swingovou klasikou šmrncnutou prvky world music. Musíme zdůraznit jeho spolupráci s legendárním ruským mystikem Borisem Grebenščikovem (2017), Michalem Horáčkem na desce Ohrožený druh (2008) či dlouholetou souputnicí Renu Gidoomal na desce věnované dětem Human Values (2010). V roce 2016 zakládá swingový big band Original Vintage Orchestra, produkující excelentní jazzovou muziku 20. a 30. let v moderním a nápaditém aranžmá, kterou si můžete vychutnat na zatím posledním albu We Are The Swing Champions (2019). Kdo jste neviděl na BBC Petra Kroutila na Trafalgar Square při slavnostním zahájení olympijských her v Londýně, tak jste jej mohli vidět u nás na plovárně. Neviděli jsme sice celý jeho big band, ale jeho neméně strhující show doprovodili excelentní spoluhráči z jeho kvarteta a skutečně to byla jízda od začátku až do konce.

Následovalo zklidnění v podobě vystoupení pravidelně na plovárně hrající jazzově vokální kapely Prime Time Voice, která je postavená na dámském vokálním triu a akustickém doprovodu skvělých muzikantů. Jejich originální a strhující mix jazzových standardů, swingu i kvalitní soudobé produkce v jazzovém aranžmá (Jaroslav Šimíček) lahodí oku i sluchu a rovněž brilantně surfuje napříč žánry se svěžestí sobě vlastní. Kapela svým dravým a přesto vlídným vystoupením potěšila za dobu své nedlouhé existence (vystupují od roku 2013) nekonečné řady posluchačů v pražských jazzových klubech i na

jazzových či swingových, filmových a multižánrových festivalech v Čechách i daleké cizině. Jejich píseň Nevadí, z jejich druhého a zatím bohužel posledního alba Lazy Afternoon, získala titul Hit roku v celoroční hitparádě Česká dvanáctka Dvojky Českého rozhlasu. Vedle jejich vlastní tvorby produkují i svébytné a nápadité úpravy filmových písní, folkových či jazzových pecek, starých swingovek i často méně známých a zapomenutých nebo naopak všeobecně známých energických hitů. Kapela vystoupila v osvědčeném složení, kde tři krásné dámy: Dáju Šimíčkovou (soprano), Taťánu Roskovcovou (mezzosoprano) a Martu Marinovou (alto) doprovodil kvartet skvělých muzikantů David Fárek (sax), Jiří Kovář (guitar), Jaroslav Šimíček (acoustic bass) a Jan Dvořák (drums).

Odpoledne veselé hudby zakončila jazzová legenda Jana Koubková, která má k naší plovárně vřelý vztah a během své dlouholeté a pestré kariéry sem velmi často zavítala. Vedle vokálních skupin Lubomíra Pánka, Linha Singers, Inkognito Quartet, Kučerovci či CK Vocal v divadle Semafor si zazpívala se svým „jazzovým guru“ Luděkem Hulanem v Jazzsanatoriu či s Jazz Half Sextetem Viktora Kotrubenka. S naší plovárnou je nerozlučně spojeno její působení ve vokální skupině Hot Tety. Vedle spolupráce s Karlem Vlachem, Václavem Zahradníkem i s Ferdinandem Havlíkem musíme zmínit její působení v kultovním uskupení Horký dech Jany Koubkové (s Michalem Pavlíčkem a Jiřím Hruběšem), které v roce 1982 vydalo legendární stejnojmenné album, či její nehynoucí zásluhu o založení a fungování (1981–2000) Vokalízy, festivalu jazzových, bluesových a rockových zpěváků. A můžeme pokračovat, spolupráce s Alanem Vitoušem a Musou Imranem Zangim nebo Jazz Q Martina Kratochvíla. Komorní deska Jazzperanto s japonskou pianistkou Aki Takase, deska Pantha Rei s Yandim Bandem Slávka Jandy, album Absolonie s mladým perkusionistou Milošem Vacíkem natočené ve Sloupsko-šošůvské jeskyni či Tenerife blues natočené za doprovodu Českého klarinetového kvarteta. Jana Koubková je dlouhá desetiletí zjevením hudebního nebe, široce rozkročena boří hranice žánrů a její vitalita a drive semele i povzbudí každého. V neposlední řadě i poučí a potěší, pokud si přečtete její knížky Recepty proti samotě, Zutí provádím s chutí, Básně z jazzové dásně... či nedávno vydané Koubkokvoky. Kdo si nenechal ujít Quartet Jany Koubkové prakticky v jejím domácím prostředí, rozhodně nezaváhal a došlo nakonec i na tanec. Jana Koubková zářila a plovárnu rozparádila společně s neskutečně kvalitními muzikanty, jelikož ji doprovázeli její současní soupeřníci Ondřej Kabrna (varhany), Roman Hampacher (kytary a zpěv) a Jan Červenka (bicí).

Bylo to krásné zakončení celého odpoledne. Je jen škoda, že si cestu na plovárnu nenašlo více lidí, protože podobnou konstelaci hvězd českého jazzu skutečně nevidíte každý den. Je ovšem pravda, že propagace této akce nebyla prakticky žádná, jelikož jsme až do poslední chvíle nevěděli, zda se vůbec bude moci uskutečnit. Náklady na akci se pohybovaly okolo 60.000,- Kč, přičemž prodejem vstupenek a občerstvení se nám vrátilo cca 30.000,- Kč. Přes finanční

ztrátu jsme přesvědčeni, že pořádání podobných kulturních akcí je správné, zvyšuje povědomí o naší plovárně a především přináší radost lidem, kteří to tu mají rádi a rádi sem chodí. Proto chceme v podobných aktivitách pokračovat a na závěr léta jsme měli připravené další zajímavé překvapení v podobě vystoupení skupin Prague Ukulele Band, Cuprum a Yo Yo Band. Nepolevující koronavirová epidemie však opět zasáhla do našich plánů, jelikož jednomu z interpretů přeložili plánovanou operaci a druhému byla přeložena na stejný termín svatba. Z těchto důvodů jsme byli nuceni akci odvolat, za což se všem, kteří se na akci těšili, omlouváme a doufáme, že se nám akci podaří zrealizovat v příští sezóně.

Vedle kulturních akcí se samozřejmě v roce 2020 konal i další ročník již tradičního ping-pongového turnaje Hláška Cup. Hodnotné ceny se letos rozrostly i o zcela nový putovní pohár a rovněž počasí bylo v letošním roce výrazně příznivější, než vloni. Již 19. ročníku se opět zúčastnilo více než 20 účastníků dospělá a několik účastníků mládežnické kategorie. Vedle poděkování za tradiční bezchybné organizační zajištění turnaje rodinám Líbalových a Hnátkových je nutno poblahopřát i vítězi, kterým se stal „překvapivě“ (jak by řekl Karel Gott) Martin Pitro, který ve finále poradil Růžového Pantera (Michal Brabec). Třetí skončil Lukáš Hrachovec.

A jak to bude s příští sezónou? Především nám v příštím roce končí pětiletá nájemní smlouva, kterou jsme získali po absolvování výběrového řízení v roce 2016 na dobu od 1. května 2016 do 30. dubna 2021. Ještě na konci roku, v listopadu, jsme požádali o její prodloužení a tak uvidíme, jak nám bude obec nakloněna. Od uzavření případné nové smlouvy se odvíjí i naše dlouhodobější aktivity spojené s rekonstrukcí, revitalizací a rozvojem tohoto krásného místa. I v uplynulém roce jsme pokračovali v konzultacích a postupných činnostech na projektu obnovy a revitalizace lázní ve smyslu již sepsaného projektu údržby, oprav, obnovy a provozu lázní, nového provozního a návštěvního řádu říčních lázní, přívozu a stanového tábořiště, podrobné ekonomické rozvahy a návrhu na zachování historického potenciálu místa. Tento dokument byl připraven a předložen obci v rámci již zmiňovaného výběrového řízení a na jeho úpravách a doplňcích stále postupně pracujeme. V průběhu roku jsme se postupně sešli s několika architekty a připravovali studii dílčích kroků i zásadnějších přestaveb a dostaveb areálu. Naše pravidelné příjmy z lázeňské činnosti a sponzorských darů nám umožňují stále větší a větší investice do mobiliáře i na provádění základních oprav, údržby a zajištění bezproblémového provozu, ale na rozsáhlejší investice, které jsou nezbytně nutné k rozšíření provozu a nabídky stále stoupajícímu počtu návštěvníků, bohužel nepostačují. Již jenom nezbytná rekonstrukce, či spíše téměř totální náhrada stávajících dožívajících kabin je bohužel stále nad naše síly a bez finanční podpory obce či nějakých grantových subjektů si neporadíme.

Proto je pro nás nadále prioritou dobrá spolupráce s obecním zastupitelstvem, paní starostkou Janou Svaškovou a místostarostou Milanem

Krautem, kteří nám jsou dlouhodobě příznivě nakloněni a velmi často nezištně a osobně pomáhají s menšími i většími provozními komplikacemi a chodem plovárny (nefunkční čerpadlo; drobné opravy; obsluha a kontrola čističky; pravidelná účast na kontrolních dnech při realizaci vyhlídkového altánu na hradě apod.). Kromě již zmiňovaných nových okapů na převoznickém domečku byla zcela v režii obce na konci roku konečně postavena nová, kvalitní a snad trvanlivá lávka přes Mnichovický potok, která nahradila zcela nevyhovující lávku původní. Ta byla již ve značně zuboženém stavu a především byla pravidelně strhávána zvýšenou hladinou potoka. Nová lávka, kterou velmi kvalitně (a především vkusně) postavila firma Pavla Fonky ze Senohrab, je výrazně vyšší a měla by odolat vyšším vodním stavům.

Vedle poměrně značných investic do natírání převoznického domečku jsme v roce 2020 utratili poměrně velké množství peněz za další drobný materiál. Je nutno podotknout, že většinu nezbytných barev jsme opět dostali sponzorsky od Šimona Noska a René Pospíšila, za což oběma pánům vyslovujeme velké díky. Na celkovém značném podílu drobných výdajů z pokladny (přes 44.000,- Kč) měl pochopitelně značný vliv nezbytný nákup hygienických a sanitárních potřeb, který s nástupem pandemie Covid-19 výrazně vzrostl a rovněž stouply nároky na udržování čistoty na toaletách a ve sprchovém koutu. Značnou částku z drobných vydání rovněž představuje již zmiňovaný nákup lázeňských lehátek v hodnotě přes 10.000,- Kč, k němuž jsme kompletně použili příspěvek na naši činnost od obce ve shodné výši.

Podrobnější informaci o našich příjmech a výdajích naleznete v pokladní zprávě, ale zbývající drobná vydání byla tvořena poštovním, nákupem drobného spotřebního materiálu, spojovacího materiálu, květin, floristického materiálu, pohonných hmot (většinu sponzorsky poskytl zapsaný ústav ARCHAIA Praha z.ú.), nástrojů a náradí, drogistického zboží, elektroinstalace atd. Z našeho běžného účtu jsme během roku uhradili přes 21.000,- Kč, z čehož bylo přes 12.000,- Kč uhrazeno obci Senohraby za odběr elektrické energie a zbylých 9.000,- Kč za nákup propagačních materiálů a pohlednic k následnému prodeji. Pohoštění na jednotlivé brigády či koncerty nás za uplynulý rok stálo 8.000,- Kč.

Představená drobná vydání rovněž přispěla k pozvolnému polidštění okolí čističky odpadních vod, do něhož jsme v uplynulém roce rovněž významněji investovali a osázeli novými květinami a keři. Okolí čističky tak již získalo příjemný vzhled, který je však bohužel pravidelně doprovázen nevábným zápachem fekálií. Zdá se, že čistička stále nepracuje tak, jak by měla a hledáme společně s obcí nějaké trvalejší a především méně aromatické řešení.

Kromě příjmů z prodeje knížek (tradičně prodáváme knížky o historii Senohrab či fotografické publikace našeho kamaráda Františka Dostála), pohlednic a upomínkových předmětů jsme opět obdrželi na náš účet i větší množství darů a sponzorských příspěvků od našich členů a příznivců v celkové výši přes 15.500,- Kč. Naším sponzorům tímto vyjadřujeme velké poděkování,

zaslali jsme jim potvrzení o poskytnutí daru pro případné daňové přiznání a rovněž jim bylo jmenovitě poděkováno na pravidelné výroční schůzi na konci listopadu. A poděkovat rovněž musíme našim mecenášům, kteří nás podporují dary věcnými, od lahví dobrého alkoholu až po tak obyčejné věci, jako jsou drogistické zboží, toaletní papíry, kytičky či zahradnické potřeby. Velké díky potom patří těm, kteří nám pomohli s opravou či renovací plovárenského mobiliáře, občas nám přivezou nákup, koupí nějaké potřebné věci, odvezou odpadky či nenápadně pomohou s provozem lázní.

Provoz a údržbu lázní bychom si však nedokázali představit bez našich lázeňských, především bez Zorky Wogatzke a Alice Svaté. Za jejich nevděčnou, vytrvalou a obětavou práci jim náleží velké poděkování a bez nich bychom si nedokázali představit pravidelnou údržbu lázní, udržování čistoty na záchodech či starosti okolo našich návštěvníků. A již vůbec nehovořím o průběžném zajišťování nemalého zdroje příjmů pro náš spolek, ať již ve formě drobných dobrovolných příspěvků našich návštěvníků či prodejem různých upomínkových předmětů a pohledů. Jejich příspěvky do spolkové pokladny jsou skutečně zcela zásadní a udržely se na výši předchozích let či nadále vzrůstají.

Tolik stručně k naší finanční situaci a příjmové i výdajové stránce. Na základě výše uvedených čísel jsme se pokusili podrobněji vysvětlit poměrně obtížně srozumitelné tabulky našich skutečných příjmů a výdajů, které byly naší pokladní Alicí Svatou prezentovány společně s podrobnou zprávou o hospodaření na členské schůzi 20. listopadu 2021 a budou publikovány v zápisu z jednání této výroční schůze.

Vedle dobrovolných příspěvků od návštěvníků plovárny a z prodeje upomínkových předmětů máme nezanedbatelný a stále stoupající příjem z poplatku za stanování, který nadále držíme v symbolické a vcelku směšné výši 50,- Kč za osobu a noc. Stanařů i v letošním covidovém roce bylo srovnatelně s předchozími léty a jsme velmi rádi, že na naše stanové tábořiště jsou nadstandardní a velmi příjemné recenze snad na všech dostupných internetových stránkách či sociálních sítích. Za to opět patří poděkování našim lázeňským, které pro naše stanaře příjemné prostředí obtížně vytvářejí a udržují. Pandemický rok 2020 příliš nepřál společenským a kulturním akcím. Mezi tradiční společenské akce patří svatby, které se měly v tomto roce konat dvě, ale obě bylo nutno z důvodu vládních nařízení a protiepidemických opatření zrušit a přeložit na příští rok. Rovněž tradiční narozeninové oslavy či teambuildingové akce byly v uplynulém roce výjimkou a probíhaly spíše komorně.

Výdaje (jak jsme již uvedli ve výši okolo 75.000,- Kč) byly v roce 2020 přibližně shodné s předchozími roky (především v roce 2019 činily až 70.000,- Kč, ovšem s ohledem na úhradu nových oken). Na základě sledování účetnictví je zřejmé, že na běžný provoz lázní a zajištění základních oprav a materiálu potřebujeme přibližně 70.000,- Kč ročně a to i přesto, že značnou část výdajů pokrývají sponzorské dary. Naše finanční situace nám tak nadále nedovoluje uvažovat o rozsáhlejší rekonstrukci postupně dožívajících lázeňských kabin či o

chystané dostavbě a přístavbě nových lázeňských kabin. K tomuto kroku můžeme přistoupit pouze a výhradně v součinnosti s obcí a na základě poskytnutého finančního příspěvku či grantu.

Naopak výše našich příjmů a výdajů umožňuje nadále postupně pokračovat v revitalizaci a opravě převoznického domečku. Po výměně zrezivělých okapů bychom se chtěli pustit do odizolování a repase dřevěné podlahy a navrácení tradičního vytápění klasickými kamny. Průběžným úkolem, který stojí nemalé peníze, je doplňování a udržování plovárenské zeleně. Větší investici si vyžádá bezpochyby výstavba technicky složitějšího řešení regulace vstupu na plovárnu, která by zamezila vjezdu cyklistům do jejího areálu. V rámci připravované studie bychom rádi vymysleli způsob opětovného zatravnění spodních partií říčních lázní, který se především pod atakem cyklistů mění ve vyprahlý a prašný úhor.

V duchu našeho předsevzetí nadále pokračujeme v přípravě komplexní studie na rekonstrukci stávajících, a dostavbu části původních, kabin, jelikož již narážíme na kapacitní možnosti dochovaných částí lázní. O další kabiny je stále rostoucí zájem, který nejsme potencionálním abonentům schopni uspokojit.

Pokud to epidemická situace jenom trochu dovolí, chtěli bychom v příštím roce uspořádat dvě až čtyři společenské, kulturní či sportovní akce. Mezi ty tradiční patří setkání a oslava narozenin starých kamarádů z osady Dejvické nádraží, které se vždy konají o prvním červnovém víkendu. Samozřejmě první či druhá sobota v srpnu je vyhrazena tradičnímu turnaji ve stolním tenise Hláška cup a během sezóny bychom chtěli uspořádat minimálně jeden odložený a již avizovaný koncert (polovina června a září). Vše ale bude záležet na postupující nemoci Covid-19. Vedle narozeninových či firemních akcí máme na rok 2021 ohlášeny rovněž dvě svatby, takže uvidíme, zda je bude možno uskutečnit

Naše aktivity a plány nadále zveřejňujeme v průběhu roku na webových stránkách **www.plovarna-senohraby.cz**, jejichž náplň zajišťuje Vojtěch Kašpar a finální podobu jim dává webmaster Michal Svatý. Tomu rovněž patří za propagaci naší plovárny velký dík, podobně jako Alici Svaté, která zřídila a provozuje naše facebookové stránky **Říční lázně Senohraby**. Poděkovat rovněž musíme našim sousedům, známému občerstvovacímu zařízení Baštírna a jeho provozovatelům, s nimiž je radost vycházet, navzájem se tolerujeme a když je potřeba, tak si pomůžeme. Tak by měly vypadat dobré sousedské vztahy.

Na závěr ještě několik nezbytných informací povinných ze zákona. Spolek je standardně zapsán ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze a veškeré náležitosti jsou do rejstříku doplněny (stanovy našeho spolku, zápis z ustanovující členské schůze z 15. listopadu 2014 i zápis z poslední volební členské schůze z 9. listopadu roku 2019). Kolektivním statutárním orgánem Spolku je od 9. listopadu 2019 (na dobu pěti let) výbor, pracující ve složení Věra Hoffelnerová, Vojtěch Kašpar, Iveta Klápková, Ivana Masopustová a Alice Svatá, přičemž zastupovat spolek navenek může kterýkoliv

z členů výboru samostatně. Areál říčních lázní provozujeme na základě platné nájemní smlouvy s vlastníkem pozemků (Obec Senohraby) ze dne 1. května 2016. Tradičním, nezbytným a krajně nepříjemným jarním úkolem je odevzdání daňového přiznání za rok 2019, které bylo podáno Alicí Svatou v řádném termínu 30. března roku 2020.

Jak dále s říčními lázněmi

Cílem našeho Spolku je dlouhodobý rozvoj historických říčních lázní v delším časovém horizontu, s maximálním ohledem k jeho nezpochybnitelným kulturním hodnotám. K unikátnímu areálu jsme vždy po více než 20 let přistupovali a budeme přistupovat s pokorou. Naše členstvo dnes a denně svojí systematickou drobnou činností dokládá, že má ke zdejšímu okolí mimořádný vztah a plně si uvědomuje jeho památkové hodnoty. Právě proto náš spolek před více než dvaceti lety vznikl, aby zachránil toto kouzelné místo na břehu Sázavy pro příští generace před totální a faktickou likvidací. Zároveň hodláme důsledně hájit areál lázní a jeho okolí před případnými rušivými vlivy podnikatelských aktivit, nerozumnými stavebními zásahy či možnostmi, že se toto místo stane předmětem krátkodobého lukrativního zájmu.

Místo historických lázní s nezaměnitelným koloritem, geniem loci místa a historií psanou stovkami či spíše tisíci známých, méně známých či zcela neznámých lidí, musí zůstat nadále živou památkou idealizovaných dob období Rakouska-Uherska, meziválečného období či pochmurných dob normalizace. Musí zůstat místem žijícím v symbióze s unikátním komplexem dvou hradů a dalšími významnými lokalitami, památkovými či historickými objekty, kterými je okolí Senohrab plné. Záchrana, ochrana a prezentace národního kulturního dědictví veřejnosti je nepochybně během na delší trať. Z tohoto důvodu se náš spolek nadále snaží a bude snažit dojednat s vedením obce dlouhodobější smlouvu o pronájmu, která by umožnila investovat větší množství finančních prostředků do svěřeného majetku s možností využití bohatých dotačních titulů, které jsou v současné době k dispozici, avšak na základě krátkodobých pronájmů na ně nemáme šanci dosáhnout.

Náš Spolek bude vždy a zásadně proti komercializaci a jakémukoliv narušení ducha této významné historické památky, jehož jsme v nedávné době byly svědky při výstavbě zcela unifikovaného, nevzhledného, s areálem nekorespondujícího objektu sociálních zařízení. Při pravidelné údržbě či realizaci rozsáhlejších zásahů do areálu plovárny budeme vždy a důsledně postupovat citlivě k tomuto zcela unikátnímu historickému komplexu budov, který by se měl společně s dalšími památkami na časy dávno minulé stát živým organismem a magnetem turistického ruchu s maximálním ohledem na jeho památkové hodnoty. Vzhledem k profesnímu složení našeho spolku, pestré škále jeho příznivců a naší dosavadní práci se domníváme, že jsme v tomto ohledu obci zárukou. Obdivovaný komplex říčních lázní letos slavil sto dvacáté první

narozeniny a přívoz funguje již minimálně devadesát šest let. Profesně pestré členstvo našeho Spolku je schopno zajistit nejen faktický provoz lázní či přípravu grantových žádostí, ale i projektové a realizační zajištění tolik potřebných úprav areálu a jejich projednání s příslušnými orgány státní správy. Náš spolek dlouhodobě velmi úzce spolupracuje se Sdružením pro ochranu kulturního dědictví Zlenice (Klubem přátel hradu Zlenice) a podílí se na rehabilitaci, opravách a prezentaci významné kulturní památky hradu Zlenice, který probíhá pod záštitou a s výraznou pomocí vlastníka tohoto objektu, kterým je obec Senohraby. Vzájemná spolupráce obou spolků ve spojení s obcí je bezpochyby mimořádným přínosem a velkým pozitivem.

V průběhu stávající podnájemní smlouvy v omezené míře přistupujeme k nejnaléhavějším a nezbytným rekonstrukcím postupně odcházejícího mobiliáře plovárny. V letošním roce jsme se podíleli na odstranění následků opravy čističky odpadních vod, která však bohužel nadále vykazuje ne zcela stoprocentní výkon. Zásadní proměnou prošel převoznický domeček, kde byla v uplynulých letech kompletně vyměněna elektroinstalace, vyrobena i instalována nová dřevěná dvoudílná okna, osazeny nové okapy a domeček dostal zcela nový nátěr. Vstupy do areálu plovárny i oba konce přívazu byly opatřeny novými informačními panely. Příští rok chceme pokračovat v investicích do převoznického domečku a to rekonstrukcí podlahy a instalací vytápění standardními kamny. Budeme pokračovat v postupném zmírňování následků stavebních aktivit v areálu plovárny, k tomu však může dojít až po skutečném plném zprovoznění čističky, která doposud stále vykazuje dílčí nedostatky. Nadále se budeme snažit o zušlechtění nevábneho vzhledu sociálního zařízení, kterému by bezpochyby prospělo obložení dřevem, aby zapadlo do koloritu dřevěných lázeňských kabin. Areál plovárny s novými ploty bychom rádi ohradili živým plotem lemujícím cyklostezku. Vlastní cyklostezka by měla být rekonstruována a doplněna o nezbytné vybavení (především stojany s možností uzamčení). V rámci rekonstrukce a údržby okolních cest a cyklostezky se sice v roce 2020 podařilo postavit nový můstek přes Mnichovický potok, který odolá velkým vodám, ale nadále je problematický značně rozbitý brod přes tento potok, což má vliv na silné proudění vody a podemílání plovárenského břehu na levém břehu potoka. Průběžně připravujeme projekt (či zatím spíše studii) s výhledem na delší období, který by stanovil možné směry rozvoje říčních lázní. Mezi základní úkoly patří dokončení oprav převoznického domku, replika doposud dochovaných lázeňských kabin a částečná dostavba lázeňských kabin podél Mnichovického potoka, které by měly sloužit k zázemí stanového tábořiště a k uchovávání sportovních potřeb a plovárenských doplňků. Zcela obnoveno by mělo být stávající hřiště, které postupně nenávratně zarůstá vegetací. Na základě dostupných grantových titulů bude nutno na jednotlivé dílčí kroky shánět finanční prostředky a postupně je realizovat. V případě rozšíření plovárenského mobiliáře bude nutno pořídit především sportovní potřeby a plovárenské doplňky (lehátka, křesílka,

slunečníky, popelníky, nafukovací matrace a hračky, lodě a předměty k vodním sportům). V neposlední řadě bychom rádi realizovali brožuru či skládačku o historii plovárny a vydali konvolut historických pohlednic.

V krátkodobém horizontu (rok 2021) je nutná oprava stávajících podlah a jejich izolace a obnova vytápění převoznického domečku kamny. Nepochybně je nutno výrazně zkomplikovat cyklistům možný průjezd přes plovárnu zpomalovacími prahy. V rámci realizace nové elektroinstalace bohužel nedošlo k umístění dvou venkovních světel usnadňujícím pohyb návštěvníků plovárny a stanového tábořiště po setmění. V jednání je nadále výroba železného pozinkovaného protiskluzového nástupu na přívoz na zlenické straně řeky, který byl vyměřen, nakreslen a jeho výroba nyní přislíbena.

Z dlouhodobého hlediska je nutno průběžně připravovat projekt revitalizace a obnovy lázeňského mobiliáře, především repliky kabin, který bychom chtěli následně předložit obci a pokusit se na jeho realizaci získat finanční prostředky.

A nyní shrnutí činností v roce 2020

Plovárenské činnosti členů spolku a jeho příznivců se odehrávají především v průběhu pravidelných jarních a podzimních brigád, kdy je potřeba připravit plovárnu na příchod prvních návštěvníků či ji naopak uložit k zimnímu spánku. V průběhu roku proběhlo i několik menších a drobných brigád, které vždy reagovaly na aktuální stav.

V roce 2020 jsme zahájili dvacátou čtvrtou plovárenskou sezónu netradičně již 19. března sledováním pořadu Posázavský Pacifik v České televizi (bylo vysíláno v pořadu Putování s párou – 5. díl). Následovala 18. a 19. dubna první větší brigáda spojená s úklidem plovárny, opravou rekonstrukce historického zdiva, sekáním trávy a výrobou nových podlážek do převoznické lodi. Následovala od 17. do 28. dubna realizace záchranného archeologického výzkumu na hradě Zlenice v místě nově projektovaného altánu. A potom již byla 1. května spuštěna loď na vodu. V průběhu dubna a května přívoz jezdil o víkendech, od počátku června až do září se převáželo denně. V říjnu jsme jezdili opět o víkendech a svátcích. V rámci první plavby byl pochopitelně na druhou stranu řeky umístěn loni opravený nájezd pro loď, který již standardně deponujeme na našem senohrabském břehu řeky.

Jarní měsíce duben a květen jsou tradičně věnovány **jarnímu úklidu** plovárny od nepořádku, který zde přes zimu zanechali neukáznění návštěvníci a především mocná příroda. Především krtek nám způsobuje nadále nemalé potíže. Uzavření společnosti do covidové bubliny nás přesvědčilo, že využijeme období těchto měsíců, kdy byla plovárna oficiálně zavřena, k tolik potřebnému **obroušení a natření převoznického domečku**, které jsme po dobu několika víkendů v tomto období skutečně zrealizovali.

Vlhký charakter léta nás opět přinutil velmi často sekat celou plovárnu, přičemž především na jaře bylo nutno sekat prakticky minimálně jednou za deset dnů. Plovárnu jsme celkem posekali devětkrát a čtyřikrát byly sekány křovinořezem břehy podél Sázavy i Mnichovického potoka a v okolí Baštírny či plotů okolo plovárny. Průběžně samozřejmě byla prováděna údržba keřů na plovárně, u sociálních zařízení, u vstupu na plovárnu či na záhonku u převoznického domku.

Plovárenskou sezonu jsme zahájili **spuštěním koupacího mola na vodu 23. května**, na které navázalo uvolnění protiepidemických opatření a vládních restrikcí. A tak jsme v sobotu **13. června** uspořádali pod názvem **Senohrabská plovárna dává radost do rána** koncert hvězd našeho jazzového nebe, na němž vystoupil Petr Kroutil Quartet, Prime Time Voice a Jana Koubková Quartet.

Den po podařené kulturní akci nám Jakub Spurný **opravil čísla na převlékacích kabinách**. Celý červen byl pochopitelně ve znamení školních výletů, přičemž pro některé slušné a objednané školy jsme pořádali výlety pramicí po řece, převáželi je na druhou stranu řeky či jim nabídli zázemí plovárny k dětským hrám či opékání buřtů. Pochopitelně jsme se po celé léto věnovali zajištění plného komfortu pro naše stanaře.

Tradičně na začátku srpna (**9. srpna**) se uskutečnil již **19. ročník ping-pongového turnaje Hláška Cup 2020**. Turnaje se zúčastnilo přes dvacet hráčů ve čtyřech skupinách a samostatnou kategorii mělo i pět dětí. Vítězem se stal, již poněkolkáté, Martin Pitro.

Drobnou pietní akcí jsme si s Klubem přátel hradu Zlenice připomněli **12. září** na stejnojmenném hradě **mimořádnou osobnost profesora Tomáše Durdíka**, který naše místo na soutoku Sázavy a Mnichovického potoka velmi miloval a od jehož smrti uplynulo již osm let.

Konec plovárenské sezóny jsme si s ohledem na počasí prodloužili až do **3. října**, kdy jsme **vyndali koupací vorek z vody a loď byla vyzvednuta z vody 31. října**. Mezitím ještě došlo **14. října** k průtrži mračen a vichřici, jejímž výsledkem byla vyvrácená olše za převoznickým domečkem, která naštěstí nikoho nezranila, ale zlikvidovala nám část plotů při vstupu na plovárnu. Likvidace těchto škod nám trvala další minimálně tři neděle.

Definitivní tečkou za plovárenskou sezónou tentokrát nemohla být naše tradiční **členská schůze**, kterou jsme bohužel museli z důvodu protiepidemických opatření v roce 2020 zrušit. Trochu jsme si to vynahradili posledním den v roce, kdy jsme **31. prosince na plovárně oslavili konec roku** milým kamarádským posezením a opékáním buřtů.

A na závěr se sluší poděkovat. Poděkovat všem, kteří nám formou finančních či sponzorských darů umožňují pokračovat v práci, kterou zahájili naši předchůdci. Tedy uchovat toto místo budoucím generacím v podobě, kterou všichni známe a milujeme. Děkujeme všem, kteří nám fakticky a přímo na místě

pomáhají s nelehkou údržbou a provozem. A především děkujeme těm, kteří toto místo milovali a milují natolik, že se pustili téměř před čtvrtstoletím do jeho obnovy a záchrany. Bez nich bychom neměli o co se starat. Takže velké díky otcům, či spíše v tomto případě matkám zakladatelkám.

Do dalšího roku si hlavně přejme, abychom byli zdraví a zase se na jaře sešli na našem oblíbeném místě u řeky a mohli si vychutnat její kouzlo. A připomeňme si, že příští sezóna již bude dvacátá pátá.

Tato výroční zpráva byla rozeslána členům spolku v listopadu roku 2020 a předložena a schválena na **členské schůzi** členů a příznivců Spolku **20. listopadu** roku 2021 v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně.

28. ledna – zimní pohádka Romana Kotlána

U přívozu

Koupaliště

Na plovárně

Račte vstoupit

19. března – Posázavský Pacifik v České televizi

Rozmarné léto s Josefem Poláškem

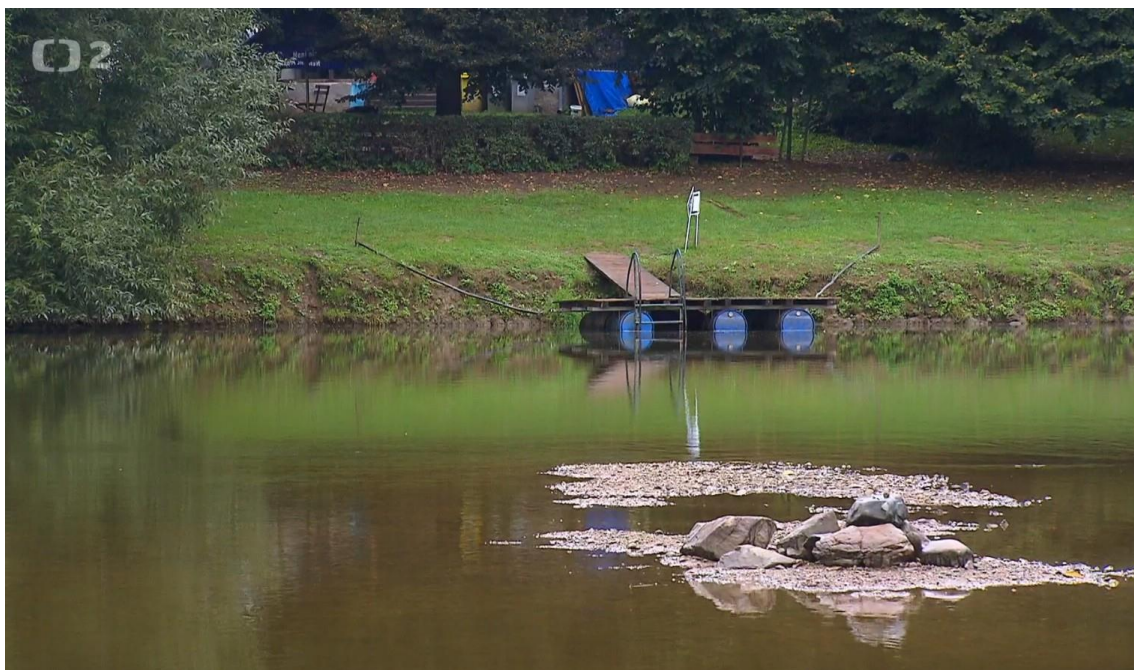

Průvodce pořadem v lázeňských kabinách

Při rozhovoru před převoznickým domkem

Při natáčení ještě bylo málo vody

18. dubna – První jarní práce

**Rekonstrukce nároží
středověkého domu
po obnově**

**Na jaře ještě byl informační panel na svém místě,
v říjnu nám jej smetl víchř**

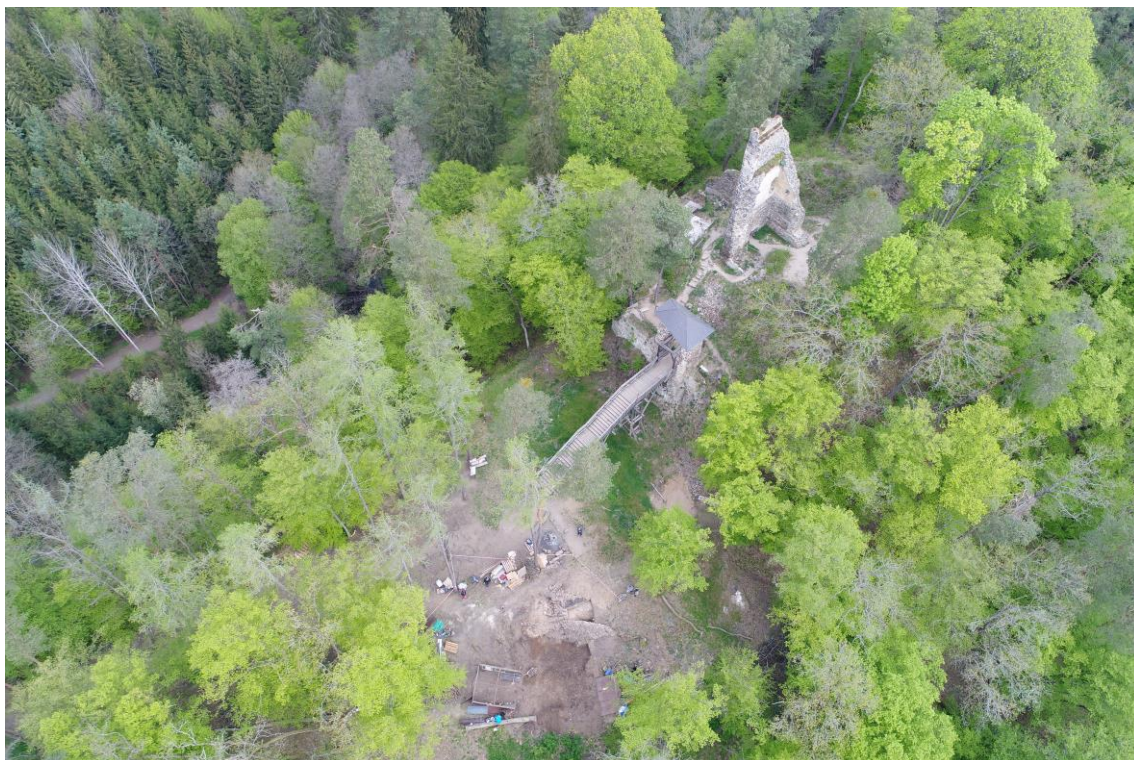
Tradiční obrázek – pes na volno, cyklista na kole

**Výroba nových podlážek
do převoznické lodi**

17. až 28. dubna – archeologický výzkum na hradě

Celkový pohled na místo výzkumu, kde dříve stávala plechová bouda

Odkryté zdivo hospodářské zástavby předhradí v průběhu dokumentace

Vnitřní nádvorní líc zdiva hospodářské zástavby

**Vnější líc zástavby zcela zanikl
a svezl se z kopce dolů směrem k Sázavě**

1. května – zahájení převoznické sezóny

**Na cestě s převoznickou lodí
k Sázavě**

**Instalace nových
protiskluzových podlážek**

**S novým nájezdem
na druhou stranu řeky**

**Mates připraven
na novou sezónu**

9. června – příprava na akci roku

Čerstvě posekaný pažit plovárny v očekávání

Před koncertem jazzových mistrů

13. června – jazzové odpoledne na plovárně

SPOLEK PRO SENOHRABSKOU PLOVÁRNU A PŘÍVOZ
www.plovarna-senohraby.cz
200,- Kč
IČ: 65994353; DIČ: CZ65994353
bankovní spojení: 2201120585/2010

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA DÁVÁ RADOST DO RÁNA - so 13. června 2020

PETR KROUTIL QUARTET

PRIME TIME VOICE

JANA KOUBKOVÁ QUARTET

Říční Lázně SENOHRABY, Posázavská 225, Senohraby, 251 66

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA DÁVÁ RADOST DO RÁNA

sobota 13. června 2020

START 15.00 HOD

PETR KROUTIL QUARTET

Petr Kroutil je mimořádně talentovaný jazzový saxofonista, klarinetista, zpěvák, flétnista, skladatel, herec a především showman. Pokud jej znáte pouze z role Dannyho Smiřického ze seriálu Prima sezóna, či seriálu Bohéma, neznáte ho vůbec. Tento hudební klenot brousila Konzervatoř Jaroslava Ježka i prestižní Berklee College Of Music v Bostonu, lesku mu dodalo dvouleté studium indické flétny v nepálském Káthmándú a ostruhy získal po boku Ondřeje Havelky a Pavla Klikara v Originálním pražském synkopickém orchestru. Ve třiačtyřicetiletých letech (1996) spoluzaložil Pražský Swingový Orchestr (P.S.O.), zaměřený na americký swing čtyřicátých let a o rok později vznikají Přátelé Tichého Jazzu, hrající jazz amerického West Coastu. V Londýně spolupracoval s indickou zpěvačkou Renu Gidoomal a v Bostonu si zahrál jako člen The Royal Caribbean Orchestra se světoznámými americkými hudebníky. V nepálském období založil funkové těleso The McTwisters, kterým prošli špičkoví hudebníci z této části světa. Po návratu do vlasti (2005) spolupracuje s Janou Koubkovou ve skupině Funk and Latin Friends a od roku 2006 je jeho jméno spojeno s vlastním bandem Petr Kroutil Orchestra, kam zlákal množství svých spolužáků i pedagogů z konzervatoře. Vznikla tak třaskavá směs kombinace původní tvorby s americkou swingovou klasikou šmrncnutou prvky world music. Musíme zdůraznit jeho spolupráci s legendárním ruským mystikem Borisem Grebenščikovem (2017), Michalem Horáčkem na desce Ohrožený druh (2008) či dlouholetou soupoutnicí Renu Gidoomal na desce věnované dětem Human Values (2010). V roce 2016 zakládá swingový big band Original Vintage Orchestra, produkující excelentní jazzovou muziku 20. a 30. let v moderním a nápaditém aranžmá, kterou si můžete vychutnat na zatím posledním albu We Are The Swing Champions (2019). Kdo jste neviděl na BBC Petra Kroutila na Trafalgar Square při slavnostním zahájení olympijských her v Londýně, uvidíte jej u nás na plovárně. Neuvidíme sice celý jeho big band, ale jeho neméně strhující show doprovodí excelentní spoluhráči z jeho kvarteta.

Pořádá Spolek pro senohrabskou plovárnu a přívoz

Posázavská 225, 251 66 Senohraby - IČ: 65994353

více informací naleznete na:

www.plovarna-senohraby.cz

či FB profilu: Říční lázně Senohraby

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA DÁVÁ RADOST DO RÁNA

sobota 13. června 2020

PRIME TIME VOICE

START 17.00 HOD

Jazzově vokální kapele Prime Time Voice je postavená na dámském vokálním triu a akustickém doprovodu skvělých muzikantů. Jejich originální a strhující mix jazzových standardů, swingu i kvalitní soudobé produkce v jazzovém aranžmá (Jaroslav Šimíček) lahodí oku i sluchu a rovněž brilantně surfuje napříč žánry se svěžestí sobě vlastní. Kapela svým dravým a přesto vlídným vystoupením potěšila za dobu své nedlouhé existence (vystupují od roku 2013) nekonečné řady posluchačů v pražských jazzových klubech i na jazzových či swingových, filmových a multižánrových festivalech v Čechách i daleké cizině. Jejich píseň Nevadí, z jejich druhého a zatím bohužel posledního alba Lazy Afternoon, získala titul Hit roku v celoroční hitparádě Česká dvanáctka Dvojky Českého rozhlasu. Vedle jejich vlastní tvorby se můžete těšit na svébytnou a nápaditou úpravu filmových písní, folkových či jazzových pecek, starých swingovek i často méně známých a zapomenutých nebo naopak všeobecně známých energických hitů. Kapela vystoupí v osvědčeném složení, kde tři krásné dámy: Dáju Šimíčkovou (soprano), Taťánu Roskocovou (mezzosoprano) a Martu Marinovou (alto) doprovodí kvartet skvělých muzikantů David Fárek (sax), Jiří Kovář (guitar), Jaroslav Šimíček (acoustic bass) a Jan Dvořák (drums).

Pořádá Spolek pro senohrabskou plovárnu a přívaz
Posázavská 225, 251 66 Senohraby - IČ: 65994353
více informací naleznete na:
www.plovarna-senohraby.cz
či FB profilu: Říční lázně Senohraby

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA DÁVÁ RADOST DO RÁNA

sobota 13. června 2020

START 19.00 HOD

JANA KOUBKOVÁ QUARTET

Jazzová legenda Jana Koubková má k naší plovárně vřelý vztah a během své dlouholeté a pestré kariéry sem velmi často zavítala. Vedle vokálních skupin Lubomíra Pánka, Linha Singers, Inkognito Quartet, Kučerovci či CK Vocal v divadle Semafor si zazpívala se svým „jazzovým guru“ Luděkem Hulanem v Jazzsanatoriu či Jazz Half Sextetem Viktora Kotrubenka. S naší plovárnou je nerozlučně spojeno její působení ve vokální skupině Hot Tety. Vedle spolupráce s Karlem Vlachem, Václavem Zahradníkem i s Ferdinandem Havlíkem musíme zmínit její působení v kultovním uskupení Horký dech Jany Koubkové (s Michalem Pavlíčkem a Jiřím Hrušešem), které v roce 1982 vydalo legendární stejnojmenné album či její nehynoucí zásluhu o založení a fungování (1981 až 2000) Vokalízy, festivalu jazzových, bluesových a rockových zpěváků. A můžeme pokračovat, spolupráce s Alanem Vitoušem a Musou Imranem Zangim nebo Jazz Q Martina Kratochvíla. Komorní deska Jazzperanto s japonskou pianistkou Aki Takase, deska Pantha Rei s Yandim Bandem Slávka Jandy, album Absolonie s mladým perkusionistou Milošem Vacíkem natočené ve Sloupsko-šošůvské jeskyni či Tenerife blues natočené za doprovodu Českého klarinetového kvarteta. Jana Koubková je dlouhá desetiletí zjevením hudebního nebe, široce rozkročená boří hranice žánrů a její vitalita a drive semele i povzbudí každého. V neposlední řadě i poučí a potěší, pokud si přečtete její knížky Recepty proti samotě, Zutí provádím s chutí, Básně z jazzové dásně... či nedávno vydané Koubkokvoky. Nenechte si ujít Quartet Jany Koubkové prakticky v jejím domácím prostředí. Uvidíte ji opět obklopenou neskutečně kvalitními muzikanty, jelikož ji budou doprovázet její současní souputníci Ondřej Kabrna (piano), Vítek Švec (kontrabas) a Jan Červenka (bicí).

Pořádá Spolek pro senohrabskou plovárnu a přívaz

Posázavská 225, 251 66 Senohraby - IČ: 65994353

více informací naleznete na:

www.plovarna-senohraby.cz

či FB profilu: Říční lázně Senohraby

Stavba pódia

Instalace aparatury

Výstavka o účinkujících na lázeňských kabinách

Předskokan

Plovárna se postupně zaplňuje

Nastupuje Petr Kroutil Quartet

**Jazzová jízda
Petra Kroutila**

Děvčata z Prime Time Voice

A jejich nadšení diváci

Krásné jazzové odpoledne

Spokojení návštěvníci koncertu

Franta Dostál s Janou Koubkovou

Jana Koubková na senohrabské plovárně

Mezi spokojenými návštěvníky s Františkem Dostálem

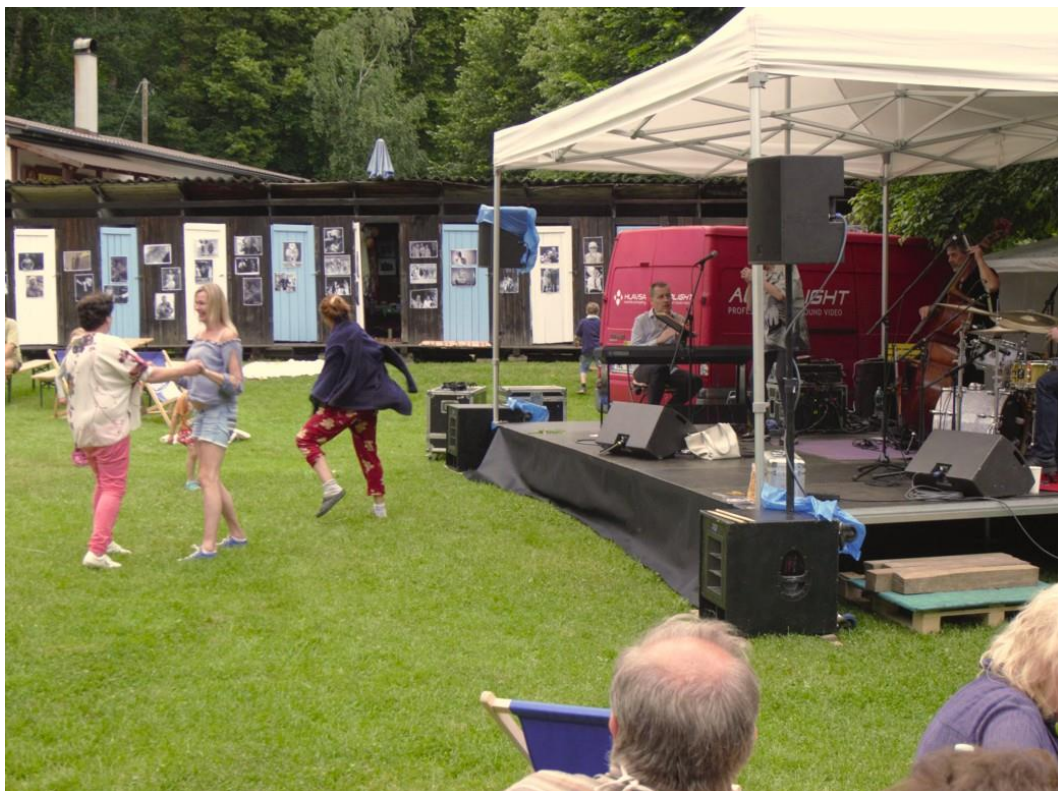

Tak patrně vypadá štěstí

Za doprovodu Jany Koubkové

Na závěr se tančilo

Jano, děkujeme a těšíme se na příště

14. června – nová čísla na lázeňských kabinách

Při práci

A odpočinku

9. srpna – Hláska Cup 2020

Hrálo se i na betonu

Hráči a obecenstvo ve chvílích odpočinku

Tradiční utkání našeho převozníka s panem architektem

Účastníci juniorské kategorie

Hodnotné ceny a nový putovní pohár

Finalisté se svými cenami

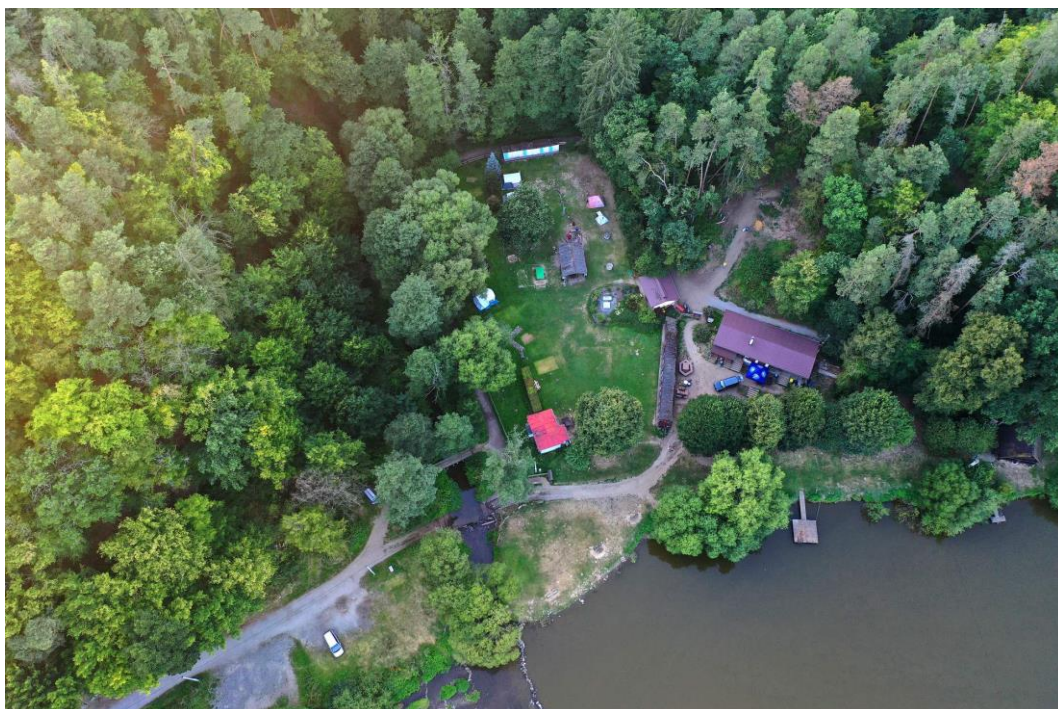
**I spolupořadatelé mají
hodnotné ceny
– štěstí Hnátkových**

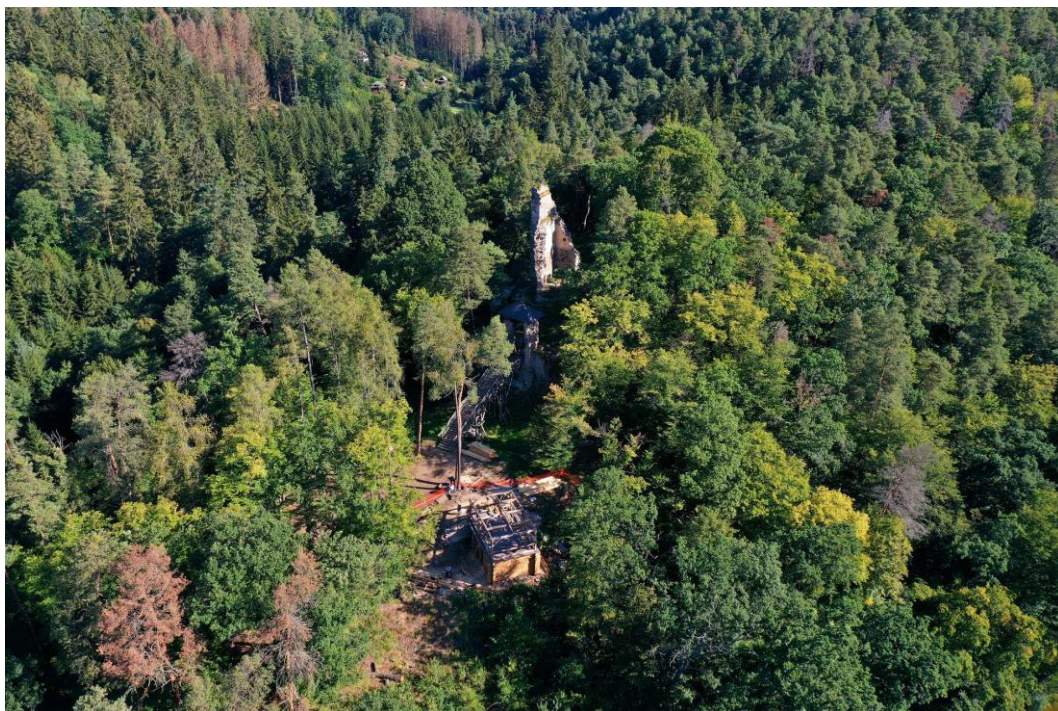
17. srpna – návštěva Karstena Schillera a jeho rodiny

A jeho krásné fotografie naší plovárny

Hrad z dronu Karstena Schillera

22. srpna – Ota Hejmala, legenda zlínského rugby a jeho fotografie

Duha nad přívozem

Duha nad převoznickým domečkem

Duha nad Zlenicemi

Duha nad Sázavou

3. října – ukončení lázeňské sezóny

Vyzvedávání koupacího mola

S pomocí na své místo

**Postupné rozebírání
konstrukce mola**

Krásné setkání u převoznického domečku

15. října – škody na plovárně

Větrem povalená olše poškodila i naše ploty

Naštěstí se nikomu nic nestalo

A dříví se nám hodilo

31. října – konec převoznické sezóny

Úklid nájezdu ze zlenické strany přívozu

S lodí na břeh

Na cestě k loděnici

Závěrečná očista

Uložení k zimnímu spánku

9. prosince – nová lávka přes Mnichovický potok

Nová a vkusná

Letní lidé jsou zakletí u břehů Zlaté řeky

Jan Šída

Publikace Letní lidé 2 (Vykuřilová Alena Photo, 155 stran, 400 Kč) navazuje na stejnojmenný díl, který vyšel již v roce 2010. Fotograf František Dostál se opět ohlíží za uplynulými časy. Vrací se do prostředí říčních lázní pod zříceninou Zlenice u řeky Sázavy, které staří trampové nikdy neřekli jinak než Zlatá řeka. V publikaci jsou pouze černobílé snímky, které autor vytvořil analogovým aparátem před rokem 1989.

V té době lidé utíkali každý víkend, dovolenou či prázdniny do takzvané vnitřní emigrace na chalupy, chaty, k táborovým ohnům v lesích, na vodácké vý-

pravy či na vesnické fotbalové zápasy, kam (aspoň si to mysleli) pařát matky strany nedosáhl. Mezi tyto několikadenní emigranty patřili i lidé, kteří se léta setkávali u romantických říčních břehů.

Málokoho by napadlo zachytit tyto na první pohled obyčejné a vlastně nezajímavé lidi na fotografiích. Františka Dostála to nejen napadlo, ale díky bystrému oku se mu podařilo zachytit i momenty, kterých by si leckdo ani nevšiml.

Zaznamenat i akcentovat překvapivé kontexty, to patří již mnoho let k jeho silným zbráním. A ještě to, čemu se říká laskavý humor. Jeho obrázky nejsou totiž pořouchlé ani laskavé.

Na jednom s nich sedí na la-
vičce a zasněně hledí do vln
heavymetalový fanoušek. Na
zádech džínové bundy se mu
skví velký nápis Living Death
a hned vedle stojí malé mouro-
vaté kotě. Romantika a syrovost
života hned vedle sebe.

Kočka hraje hlavní roli i na
další fotografii. Malý kluk od-
ložil tehdy populární hlavolam
Rubikova kostka a věnoval se
hlazení jejího hřbetu. Místní
kovboj, už poněkud vyšší váho-
vé kategorie, aby mohl vylézt
do sedla, použil malou stoličku
pod pravou nohu. Lokální gen-
tleman obléká župan mladé dá-
mě vylézající z vody. Ta jako
přidanou hodnotu nabízí do ob-
jektivu celou svou figuru v rou-

še Evině. Herečka Hana Brej-
chová sedí s ostatními dámami
u obyčejného hospodského sto-
lu a zpěvačka Jana Koubková
stojí v řece a stříká vodu nohou
směrem k pozorovateli společ-
ně se svými kolegyněmi z kape-
ly Hot tety.

To jsou vše mikro příběhy,
které fotograf objevil ve svém
hledáčku v setině vteřiny.

V publikaci autor píše, že ni-
kdy nedošlo k sebemenšímu
konfliktu při fotografování na-
hatých dětí ani při dokumento-
vání spoře oděných dam. Je po-
někud absurdní, že v dnešní do-
bě, kdy jsou všude kamery, nad
námi létají satelity a každý má
mobil s aparátem, by to už tak
hladce rozhodně nešlo.

Z denního tisku ke knize Františka Dostála

31. prosince – oslavy konce roku na plovárně

Letošní poslední opékání buřtů

s pomocí kolektivní paměti a fotografií České televize, Oty Hejmala, Petra Juřiny, Vojtěcha Kašpara, Romana Kotlána, Jirky Maděryče, Petry Matějíčkové, Simony Slabé, Karstena Schillera, Karla Schneiberka, Josefa Spurného, Alice Svaté, Alenky Vykulilové

sestavil a sepsal:

Senohraby 2020